

עיתון פנימי לתלמידות בית ספר נט

שליחותנו

"ונהפוך ונהפוך ונהפוך ונהפוך ונהפוך הוא....."
אם שמעתן את השיר הזה בימים האחרונים, זה כנראה היה מהכיתה שלי.
בעצם, לא בטוח, הרי בכל הכיתות חגגנו את ראש חודש אדר. כולנו הגענו
עם חיוך גדול, רקדנו בשמחה, וקצת "התהפכנו" באווירת החודש.
אתן יודעות? לשמחה באמת יש כח לעשות "ונהפוך הוא". כשאנחנו
בשמחה, יש לנו פתאום כח להפוך את כל הדברים שהיינו רוצות לשנות.
למשל, לעשות "ונהפוך הוא" בשיעור שקצת קשה לי להקשיב בו,
ופתאום להפוך בו לתלמידה חרוצה, או להפוך את היחס שלי
לחברה שעד עכשיו לא הייתה החברה הכי טובה שלי...
והכי חשוב – לשמחה יש כח לעשות את ה"ונהפוך הוא"
שכולנו מחכים לו. כשאנחנו מראים לה' שכבר עכשיו אנו
נמצאים בשמחה אמיתית, אנחנו יכולים לבקש ממנו
שהשמחה הזו תהיה "מוצדקת",
ושיהפוך לנו כבר את הגלות
הארוכה לגאולה שלמה ושמחה.

שלכן בשמחה,
חלי

מזל טוב

לתלמידות היקרות החוגגות את יום הולדתן

חיה סגל, כיתה ה' – כ"ז שבט

רבקה טרבניק, כיתה ד' – כ"ח שבט

אסתי סגל, כיתה ז' – ה' אדר א'

דוא"ל:

shlichuton@gmail.com

עריכה ועיצוב:
שסערני כש

חודש אדר כבר כאן,
 וכבר מהיום הראשון
 הרגשנו אותו בבית הספר.
 בכיתות הגן הכנו כדורי
 שוקולד מתוקים
 ומשמחים ☺

הציונות לכיתה

בכיתה א' התחפשנו
 לכבשים לכבוד סיום
 הצירה והסגול,
 ובכיתה ב' חגגנו את ראש
 חודש עם ריקודים,
 משחקים, וכמובן
 תחפושות

בכיתה ג' הגיע למסיבה
 שופט שניצח על המשחק,
 ובכיתה ד' ערכנו הקהל
 משעשע באווירת
 חודש אדר.

הפינה של בנות המלך

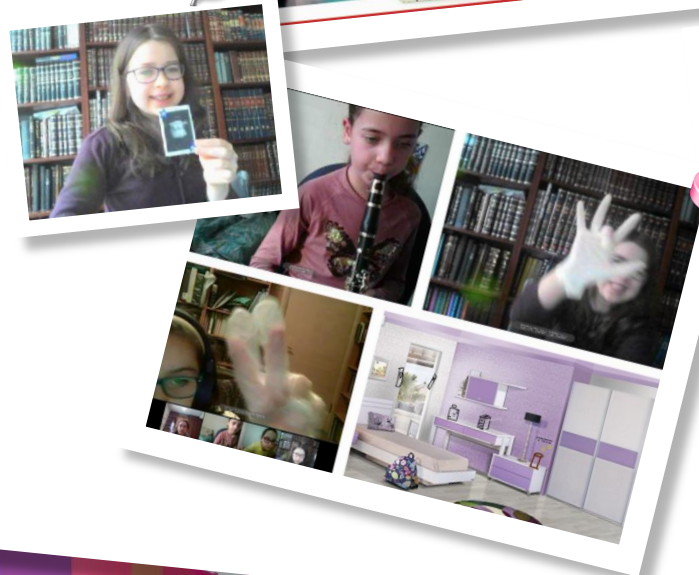
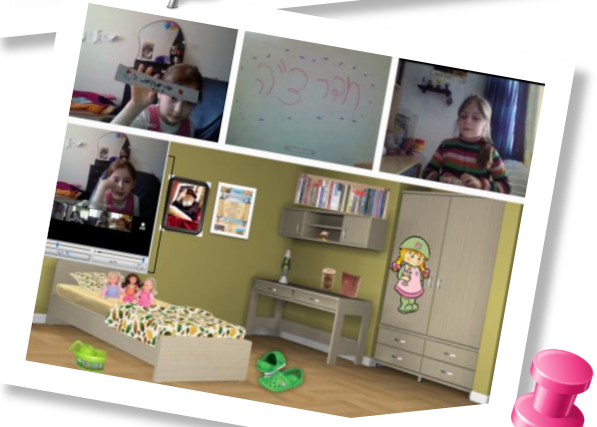
השבוע עסקנו בבת מלך נט בנושא צבאות ה'
קבלו הצעה אל הפעילויות והיצירות המעניינות:

12

תורה צוה לנו משה מרשה
קהילות ועקב
'אלוקינו ה' שמע ישראל ה'
אחד
בכל דור ודור חייב אדם
לראות את עצמו כאילו הוא
יבא ממצרים

כל ישראל יש להם חלק
לעולם הבא שנאמר ועמך
כולם צדקים לעולם וירשו
אך ער מטה משה יד
לפתאום

ישנה ישראל בעושי מירוש
שכל מי ששא פרע ישראל
אשר יש לו לשונות בשפתת ה'
יש ושמה בדירתו בתענית

שליחות מסתורית

פרק אחרון

תקציר: אברהם קובע בפתח הבית מזוזה, בעזרת כוונות מיוחדות שקיבל מרבו. משה מתרגש מאוד כאשר נתקל במזוזה, אשר מזכירה לו את ילדותו.

כשהוא ממשיך להתרכז בכוונות שקיבל מרבו, ומודה לה' על ששליחותו מתחילה לשאת פירות.

ואכן, עוד באותו יום ביקש משה מאברהם שיסע לעיר הסמוכה לרכוש עבורו טלית ותפילין, כיון שהחלטתו תקיפה לשוב ולחיות כיהודי. בתוך ימים אחדים, מכר משה את כל רכושו ועבר לגור בעיר בעלזא, שם קנה לעצמו דירה קטנה בסמוך לבית הכנסת וחי כבעל תשובה גמור.

תשעה חודשים חי משה בבעלזא, ובכל אותו הזמן לא דיבר מילה עם אף אחד מהסובבים אותו. כעבור תשעה חודשים בדיוק מהיום בו הגיע לבעלזא, נפטר.

* * *

הבעל שם טוב סיים את סיפורו, והביט בחסידים המאזינים בקשב רב. "מאה ושבע עשרה שנה פסק בית דין של מעלה עבור נשמתו של משה להתענות בכף הקלע בכדי להיטהר מהזוהמה שדבקה בה. בחודש תמוז האחרון נסתיימו מאה ושבע עשרה השנים, אולם בכדי שתזכה אותה נשמה לסיים את ייסוריה, היה צורך להעלות לקדושה את כל דברי התורה שלמד משה בטומאה במשך שלושים שנה"

כאן עצר הבעל שם טוב ופנה אל ר' חיים, הגאון מלבוב. "זו הייתה השליחות שלך. הנסיעה אותה הוריתי לך, הייתה אל היער הסמוך לאחוזתו של המנוח. כוחות הטומאה חשו בכך ועשו את כל המאמצים למנוע ממך להעלות משם את דברי הקדושה ולגאול את נשמתו של ר' משה מייסוריה. לכן נתקלת בקשיים כה רבים בדרך. אך בסייעתא

דשמיא, בלימודך שם מתוך כוונה טהורה, ביצעת את המשימה בצורה המושלמת ביותר וגאלת את תורתו של ר' משה.

הזעזוע שפקד את משה בראותו את המזוזה נמשך דקות ארוכות. הוא עמד נטוע במקומו, מבטו נעוץ במזוזה, אך בעיני רוחו הוא רואה את עצמו שוב כילד קטן בבית הוריו.

"הייתי בן שלוש" הוא ממשיך למלמל, ואברהם מאזין היטב לכל מילה "אני זוכר כיצד אימי היקרה הייתה לוקחת אותי פעמיים ביום, בבוקר בקומי משנתי ובלילה לפני השינה, ומרימה אותי לנשק את המזוזה שהייתה קבועה בפתח. משגדלתי מעט, הייתי עולה העצמי על כסא לנשק את המזוזה. גם את רצועות הפילין של אבי הייתה נותנת לי אימי לנשק. אני זוכר כיצד עמד אבי לידה ולעג למעשה זה, באומרו: "מדוע את נותנת לילד לנשק עור של בהמה?" אולם אימי הייתה ממשיכה להרים אותי באהבה אל המזוזה מידי יום, כשעיניה זולגות דמעות".

משה פקח את עיניו. אט אט החל להירגע מההלם שפקד אותו, אולם ההתרגשות שהתעוררה בליבו לזכר ימי ילדותו לא שכחה. הוא הזמין את אברהם לשבת לצידו והמשיך לספר.

במשך שעות ארוכות העלה משה זיכרונות מאותם ימים רחוקים. הוא סיפר על אמונתה התמימה של אימו, על רבותיו הקדושים, על אותם ימים יפים בהם ישב והגה בתורה בחברת תלמידי חכמים.

מרגע לרגע גברה התלהבותו, עד אשר לפתע קפץ והכריז: אינני יכול לחכות אפילו רגע! זיכרונות אלו הבעירו בי את התשוקה לשוב ולחיות כיהודי! אנא, ר' אברהם, עזור לי. אני חש כי ראשי וידי בוערים, אני מוכרח להניח תפילין! האם תוכל להשאיל לי את התפילין שלך?

בהתרגשות עצומה כרך משה את רצועות התפילין, בפעם הראשונה מזה עשרות שנים, ועמד להתפלל שחרית כשכל גופו רועד בבכי. אברהם עמד לצידו,

הפינונט שלנו

רשמים מהנסיעה לרבי
מאת: חיה מושקא פרלשטיין, כיתה ו'

מאד התרגשתי לבקר באוהל של הרבין
לראות את הכמות העצומה של המכתבים,
לבקר בבית שלו ולראות את הפטטות והצניעות,
לבקר בחדרו שבסד, להבין שפה הרבי קיבל ליחידות,
למד והתפלל קרא מכתבים וענה עליהם!

ולדעת שהרבי

עמד עם ביום יום שלו!

להרגיש שאני חלק ממעצמה לראות זאת בעיני"ם!
עכשיו כשאני בבית אני מבינה איזו זכות קיבלתי להיות עם
ולקבל כוחות!!!

התחדשנו!

לכבוד העיצוב החדש של השליחותנו,
אתן מוזמנות למשימה מאתגרת:
נסו לצייר בעצמכן את הלוגו של השליחותנו,
ושלחו למדור "הפינונט שלנו".
אל תשכחו לצייר אותי שם 😊